

De-a lungul timpului, vapoare, ambarcațiuni ușoare și chiar avioane au dispărut fără urmă în Oceanul Atlantic, într-o zonă cuprinsă între Insulele Bermude, Porto Rico și Fort Lauderdale cunoscută drept Triunghiul Bermudelor. O echipă de oameni de știință din Rusia susține că a descifrat misterul acestor dispariții, care ar fi provocate de același fenomen geofizic care se află la originea giganticelor cratere apărute brusc în Siberia în perioada verii, scrie portalul Huffington Post.

Experții sunt de părere că, la fel ca în cazul fenomenelor de tip "pingo" sau hidrolacolit din Siberia, în subsolul marin din Triunghiul Bermudelor există mari pungi de gaz metan care la un moment dat se sparg violent, iar gazele degajate urcă spre suprafața oceanului și produc pierderea flotabilității ambarcațiunilor aflate în trecere prin zona respectivă. De asemenea, când ajung în atmosferă, aceste gaze pot produce pierderea portanței aeronavelor care zboară pe acolo.

Fenomenul "Triunghiul Bermudelor este un efect al reacțiilor hidraților de gaze naturale" (așa cum este hidratul de metan), susține omul de știință rus Igor Iețov pentru publicația The Siberian Times. "(Hidrații de gaze) încep să se descompună activ, gheața metanică trecând în formă gazoasă. Această reacție se produce rapid, ca o avalanșă sau ca o reacție nucleară, eliberând volume uriașe de gaz. Astfel, apa oceanului ajunge să pară că fierbe, iar vapoarele se scufundă pentru că-și pierde flotabilitatea. Același fenomen duce și la suprasaturarea anumitor porțiuni atmosferice cu metan, ceea ce produce puternice turbulențe atmosferice și prăbușirea aparatelor de zbor", a explicat el.

Hidrații de gaze naturale sunt amestecuri înghețate de apă și gaz, în special de metan (hidratul de metan). Astfel de amestecuri se găsesc în permafrostul din anumite regiuni siberiene, precum și în subsolul unor zone ale oceanului. În perioada recentă trei cratere gigantice, rezultate în urma unor fenomene de tip "pingo", au apărut în peninsulele siberiene Iamal și Taimir, în urma degajări explozive ale unor astfel de acumulări de gaze.

Vladimir Potapov, coleg cu Iețov, a afirmat, la rândul său, că "principalul element al teoriei noastre pentru explicarea craterului din Iamal este eliberarea gazelor din astfel de hidrați".

"Am descoperit că astfel de hidrați de gaze există atât în stratul de profunzime, care în cazul peninsulei (Iamal) se află la câteva sute de metri adâncime, cât și în straturile superficiale ale solului", a adăugat el. În cursul verii, acești hidrați se topesc, iar gazele răbufnesc exploziv din subsol, la fel ca dopul unei sticle de șampanie, formând cratere. AGERPRES